Ч. 107. Неділя 26 (13) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число **2** с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Кроваві події в Будапешті.

Будапештеньска партия социяльно-демократична, против заборони поліциї, скликала на передвчерашний день ряд демонстрацийних зборів, в справі виборчої реформи. Супротив того видано далеко йдучі зарядженя для удержаня поваги заборони. Сильні відділи поліциї були вже о годині 6 рано сконсиґновані. Цілий ґарнізон Будапешту станув в поготівли. Войско і поліция обсадили площу перед соймом і замкнули всякий доступ до него.

Проголошений на той день социялістичною партиєю ґенеральний страйк удав ся о стілько, що около 50.000 робітників, між ними міска служба комунікацийна, застановило працю.

Видано клич: „Перед сойм!“ і в тім напрямі о вчасні поранній годині почали спішити менші і більші громадки робітників. Заставши площу обсаджену сильно войском, товпи тиснули ся перед рядами вояків і мали вже тут відбути збори, коли надійшла вість, що в місті вибухла між страйкуючими а поліциєю борба.

До першої стрічи прийшло на мості Марґарети, де ідучим з Буди робітникам заступила дорогу кінна поліция.

Більше критична стала ситуация о годині $9^1/_2$ на улици Вацівскій. В будуючій ся камениці укрили ся робітники і звідтам обкидали поліцию цеглою. Прийшло тут до правдивої битви. Демонстранти заатакували також вози електричної зелізниці і обкидали особи ідучі камінєм та били їх палицями. Богато домів є ушкоджених ударами киданого каміня. Однак на тім не скінчило ся. Демонстранти стали стріляти і віддали взагалі коло 70 вистрілів до поліциї. Поліция з своєї сторони стріляла також до товпи. Вислід був страшний. Робітник Рудольф Голюбек погиб на місци, около 60 осіб одержало рани. Крім того було 9 осіб тяжко ранених від січного оружия. Також три поліциянти були тяжко ранені. Аж візване на поміч войско опорожнило улиці при помочи баґнетів.

Около год. 11 перед полуднем розрухи прибрали ціху революцийно-анархістичну. В цілім місті, головно же на площи Вацівскій, в улици Подманіцкого і на площи Свободи та в середмістю повибивано шиби в домах. Аби зробити неможливим осьвітлене улиць в ночи, знищено на многих улицях ґазові ліхтарні і повідкручувано пальники, а ґаз запалено. Поліция була за слаба до побореня демонстрантів, а й войско не могло спершу дати собі ради. Видано отже приказ, аби ще дальші відділи войска сейчас вирушили з касарень.

О годині 12 в полудне удало ся поліциї цілковито опорожнити з демонстрантів улиці, прилягаючі до соймового будинку. Зібрані товпи розігнало войско. В часі атаку поліциї в цїли очищеня площі перед соймом, кілька разів вистрілено до товпи. Один кінний поліциянт поцілений кулею, упав неживий. На площи Свободи погиб один 12-літний хлопець від револьверової кулі.

З причини забурень склепи переважно позамикано. Також рух автомобілів здержано, бо на особи ідучі в них нападали демонстранти. Комунікация трамваєва була також перервана.

В наслідок дощу, який упав коло 1 години, товпи на улицях поменшали, але помимо того поліция і войско патролювали без перерви не лише в головних, але також і в бічних улицях.

Після справозданя поліциї, о годині 12 в полудне, було до тої пори в шпиталях 63 ранених, в тім числі 25 тяжко. Дві особи померли в шпиталях від ран. Число убитих подавано в полудне на 4.

По полудни розрухи поновили ся. На улици Вацівскій около години 4 патруля поліцийна візвала громадку демонстрантів, аби розійшли ся. Один з них вхопив за баґнет одного з вояків, котрий тоді вистрілив і убив напастника.

О год. 5 по полудни явив ся в дирекциї поліциї директор міскої зелізниці Маркс і заявив, що дирекция зелізниць одержала відомість

Прогулька.

(Оповідане з польского).

(Конець).

З Фечт до Бельве близько 15 клм. Половину дороги можна відбути на мулах, з чого ми також не занехали користати.

Потім треба вже було поручити себе витревалости і зручности своїх рук і ніг і по дорогах для піхотинців пняти ся дальше в гору.

Ходимо по скалах брунатно-червоних, котрі недавно подивляли ми з долини. Так тихо тут, так самітно. Дивні види скал, подібні деколи до середновічних замків з високими баштами, то знов до великаньских статий людий, підносячих гордо свої голови висше гір до погідного неба. Здавало ся, що кождої хвилї піднесуть грізну правицю і закажуть нам маленьким перивати голосом людским спокій гірскої тишини.

Тут панує вже виключно дика природа, не знищена працею людскої руки. Камені в своїй могучій нагости жиють самолюбно тілько для себе, ледви позваляють в своїх розпалинах запустити корені карловатим ялицям, а гірскі ростинн чіпають ся малих заглублень, ведучи житє циганьске, не певне, чи завтра відлом скали не зіпхає їх роздушених в пропасть.

Инколи відібє ся в глубині скалистих стін голос хижого орла, котрий ген високо своїм пронизливим оком слідить за добичею. Часом впаде розгніваний зимний вітер від сніговых верхів, роздирає собі груди на острих зубах скал і стогнучи з болю, змагає ся в безкористній борбі з камінним противником, аж гине з утоми в бездонних пропастях гір, а часом розважний покидає борбу ще в пору і лине на лани теплої, сонїчної долини.

Але і скали ті непорушні дрожать налякані в своїх посадах, коли ночию задля морозів ломлять ся ледівції на найвисших вершках і під великим тисненем викидають зі свого нутра величезні брили леду, не могучи з ними довше лежати в згоді.

Повітрє филює від страшного гуку і несе голос зловіщий на низші скали, не покриті снігом. Голос відбитий о їх стіни зміцнює ся і довгою луною летить грізно на долину.

По тій дивній країні ступаємо з подивом. Спішно нам до цїли, бо до неї майже ще миля дороги, а сонце незадовго уложить ся до сну за горіючими зрубами вершків гірских.

В поспіху не звважаємо, що з головної стежки входимо на якусь побічну. Не можемо вернути ся, бо не знаємо певно, чи віднайдемо затрачену дорогу, тим більше, що за хвилю ніч темна зайде. Впрочім і та стежка веде в напрямі до Бельве.

Ми повинні вже бути на місци, тимчасом нїчо не вказує на близкість людий.

Нараз з поза скал вихиляє ся перша хата. З певностию ми зайшли до Бельве. З довірєм наближаємо ся до убогих забудовань, але звичайне брехане собаки не повідомляє господаря, що надходять подорожні. Тишина залягає загороду. Стукаємо до дверий, нема жадної відповіди. Те саме стрічає нас в трех слідуючих хатах. Ті доми пастухів суть пусті! Їх мешканці доглядають в колибах свого достатку, що пасе ся на альпейских луках.

Ідемо спішним кроком дальше.

Тимчасом зникли послідні проміні сонця, тінь вечірна огортає нас, тонемо щораз більше в її сумерку. Нема ради. Неможливо тепер іти по стрімких скалах, треба на місци розтаборити ся і перебути ніч під голим небом.

Тепер доперва почули ми, що голод докучає нам, добулисьмо отже з тористри поживу і запалювалисьмо огонь зі сухих галузок, щоби варити вечерю.

Полумя огня непевно підскакує, як блудний огник на болотах, кидаючи на нас таємниче сьвітло. Виглядаємо, як два гірскі духи, що грають ся на скалі. В дійстности не хоче ся нам забави, мучить нас тілько одно бажане, аби як найскорше успокоїти, що раз більше нетерпеливий жолудок. Не тямлю, коли я їв з таким смаком як того вечера. По вечері починає ся будити дух з хвилевого задеревіня, говоримо щораз живійше і веселійше, аж вкінци досить згідно співаємо „Gaudeamus igitur“,

що служба міскої зелізниці наміряє о год. 10 вечером розпочати страйк.

О годині 6 вечером донесено, що товпа вдерла ся до ремізи електричного трамваю і всьо там нищить. Вислано зараз поліцию на місце забуреня.

В одній з улиць товпа вдерла ся до бюр одного акцийного товариства, збурила его, а всї книги викинула на улицю і спалила. Крім того вилито на улицю три бочки дьогтю і підпалено їх. Пожарна сторожа донесла о 5 підпалах.

В инших улицях прийшло до ще більших забурень. Товпа стріляла до поліциї і войска, котре також зробило ужиток з оружия.

Поліция в автомобілях гонила демонстрантів і 4 з них прихопила. Товпа почала облягати автомобілї, але відперто еї.

Директор поліциї зарядив, аби при головних площах і в ул. Ракочого всї брами були вже о 7 годині вечером замкнені.

Висланий поліциєю комісар оглянув знищені ґазові ліхтарні і ствердив, що правильне осьвітлене міста буде неможливе.

Міністер гонведів Газай, явившись на поліциї, заявив, що видав поручене, аби вислано сильнійші віддїли войска.

Товариство ратункове донесло над вечером, що перевезло до шпиталів 7 убитих і 114 ранених.

Зі взгляду на вість, що зелізнича служба наміряє страйкувати, поставлено поїзди під охорону войска.

На многих виставових вікнах в склепах появили ся плякати, на котрих на червонім поли видніла напись: „Нехай живе загальне право голосованя!“ Уміщенєм тих плякатів склепи ті уратували свої виставові вікна від розбитя.

Депеша надана в Будапешті о год. $9^1/_2$ вечером подає що слідує: Ситуация доси не змінила ся. Всї фабрики обставлені войском. Провідники партиї социялїстичної відбули дорочну нараду і візвали робітників, аби поводили ся супокійно та аби занехали страйку.

Мимо того вчера розрухи повторили ся. Робітники фабрики Ґанца на ново почали нищити фабрику. В часї борби кілька осіб ранено. Головним полем розрухів є внїшна часть улиці Вацівскої. Робітники збурили кальварийску церков. Управа социяльно-демократичної партиї старає ся зробити конець демонстрациям, але не знати чи то удасть ся. Меблї в поліцийній стражници при ул. Вацівскій облито нафтою і підпалено. Демонстранти напали на фабрику шруб. Виступило войско і прийшло до стрілянини. При кінци улиці поломано ґазові ліхтарні і запалено ґаз. Вози з мукою за держано а з мішків уставлено барикади. Огороджене складу дерева на ул. Прешбурскій облито нафтою і підпалено, а пожарній сторожи не дозволено гасити. Надходяче войско повитала товпа градом каміня.

По полудни на Вацівскій улици гурази і жандарми кінні заатакували демонстрантів. Товпа розбігла ся. Около 60 демонстрантів гоненїх 2 віддїлами поліциї укрило ся в однім домі, звідки стріляли. Є кільканацять ранених, кількох арештовано.

О год. 5 по полудни жандарми на Вацівскій улици арештували 147 демонстрантів з 300, котрі їх напали. Найдено при них револьвери, ножі і каміне. На острові на Дунаю зібрало ся кілька тисяч демонстрантів, котрі хотіли в ночи вдерти ся до міста. Поліция видала зарядженє, аби не допустити до того.

Новинки.

Львів, 25 мая 1912.

— **Приїзд Найдост. Архикнязя Кароля Франца Йосифа до Львова.** В день приїзду Найд. Архикнязя до Львова т. є. в неділю 26 с. м. рух возів до головного двірця буде замкнений вже від години 1 в полудне, а то в тих улицях, котрими буде переїздити Достойний Гість (отже повози будуть їхати до двірця лише улицею Городецкою), а на 20 мінут перед приїздом поїзду рух повозів і трамваїв до двірця буде зовсім здержаний. Лад на улицях в часї переїзду Найдост. Архикнязя буде удержувати почетна сторожа горожаньска.

— **З нотарияльних кругів.** П. Міністер судівництва перевіс нотарів: Ром. Бачиньского з Лїска до Долини, а М. Новаковского з Лютовиск до Лїска.

— **8-годинний день праці для урядників.** Оногди була у п. Міністра внутрішних справ Гайнольда депутация тов. приватних урядників головно банкових з просьбою о управильнене відносин сеї катеґориї урядників і установлене максимального 8 годинного дня праці.

— **Ческо-польскі переговори.** Дня 25 с. м. відбуде ся в Моравскій Острові конференция польских і ческих мужів довіря в справі уложеня польско-ческих відносин. З польскої сторони возьмуть участь в конференциї посли: др. Адам, Ґурский, Міхейда і о. Льондзін.

— **Експорт і холера.** Австрийске правительство усунуло заборону перевозу до Австриї полудново-західними російскими лініями деяких предметів, що походили з околиць, загрожених холерою. В наслідок знесеня сеї заборони російскі власти позволили вивозити до Австро-Угорщини без всяких обмежень і без санїтарно-поліцийного нагляду отсї предмети: молоко і набіл, овочі, біле, стару одїж, ганчірки і папір.

— **18 міліонів** чистого зиску мав дім гри в Монте Карльо в адміністрацийнім роцї 1911—1912 що кінчить ся з днем 31 марта. Податків заплатив заряд дому гри 6,721 596 франків, на дорожнянї додатки урядникам 2,700.000 франків.

— **Канцелярия Тов. „Просьвіта“ у Львові** подає отсим до відомости пп. народним учителям, шкільним і громадским Радам, що вже від тепер можна набувати книжочки на нагороду пильности для учеників і учениць народних шкіл. При доборі книжок увзгляднено передовсім оповіданя з українськоі історії. Кожда книжочка гарно оправлена з золотими витисками. Спис книжок разом з поданою ціною висилає ся відворотною почтою.

— **Пригода фотоґрафа.** З Гамбурґа доносять, що передвчера розійшла ся в місті чутка про мнимий замах на цісаря Вільгельма в хвили, коли зближав ся на своїм самоїздї до замку. Причиною чутки була зовсім невинна подія.

котре летить весело по скалах, щоби розлити ся десь далеко.

Коло нас не можна знайти місця, де би можна було уложити ся до сну в поземій поставі. Здасть ся, що скали не знають тут спочинку; жадна з них не лежить вигідно, але пне ся кожда до гори, ледви що можна на них спочити, сидячи, або опираючи ся на хребті.

Вибираємо місце з можливо великою похилостию і окутані колдрою, стараємо ся заснути, щоби набрати нових сил на завтрішні труди.

Ніч тиха, терпелива, велика тишина в округи, зимно ледівців не досягає до нас. Голяндець відмовляє шептом якийсь короткий псальм, поручаючи ся Богови. По хвили его рівний віддих каже, що сон зморив его.

Менї не хотіли повіки замкнути ся. Лежучи навзнак, я дивив ся на небо де бистрі звізди моргали очима.

Що хвилї темне небо роздирала звьвізда, черкаючи сьвітляний лук. Гинула на віки без найменшого шелесту в безконечнім просторі, не лишало ся нічого по ній, тільки — згадка, що перед хвилею істнувала.

Я почав дрімати. Менї здавало ся, що сиджу дома разом зі сестрою, що граю на скрипцї „Ave Maria“ Ґунода а Зося приспівує менї.

Проста мельодия молитви пливе з великою вірою і горячою просьбою до стіп Богородиці. Всї тони і тїни виходять так чисто з під струн скрипки і фортепяну. Я забув на хвилю, що отруя невіри вже видерла з мого серця гарну віру дитячих літ, а молив ся так щиро і з такою вірою, як колись у стіп матери коли я повторяв за нею чистими устами: Богородице Діво!

Ми скінчили грати. Лице Зосї ясніло великою радостию.

— Ясю, знаю тепер, що нам нїчо злого не може стати ся. Такої молитви о щасливу дорогу і о щастє для тебе і других яка в тих тонах несла ся до стіп Матери Божої, Она з певностию вислухає еї.

Я не відповів нїчого, тільки мовчки сїв коло сестри. І менї так легко зробило ся на серци, віра еї огорнула і мене. Здавало ся менї, що статуя Матери Божої, котру Зося привезла з дому до Женеви усьміхала ся до нас з такою любовію як колись наша мати, коли ми тулили ся до еї колїн з веселим щебетом.

Нагло страшний гук опамятав мене зовсім. Я зірвав ся на рівні ноги, щоби ще підхопити гремучу луну що скакала по скалах. Мій товариш питає збуджений, непевним голосом:

— Що стало ся?

Я ледви міг повторити за ним то само питанє. З початку не мали ми понятя, що спричинило той страшний лоскіт.

— Знаєте, певно ледовець пук під впливом морозу на вершках.

Зробило ся вже холоднійше, ніж з вечера. Була 9 година. Ми притулили ся до себе, аби тим способом протиділати проникаючому наші окритя холодови і вже по хвили Голяндець заснув на ново.

Місяць вихилив свое товсте лице зза гір і цїкаво заглянув на скали чи в часї его неприсутности не змінило ся щонебудь. Не спостеріг нас певно зовсім притулених до скал бо байдужно підніс ся висше понад пропасти, аби подивити ся, що там діє ся в долині.

Щастє, що ніхто з нас не був люнатиком, бо водив би нас тепер по скалах з глумливою міною, відчувавши нашу присутність.

З початку гнївала мене та байдужність, але вкінци я заснув добре.

Другий гук подібний до першого розбудив нас вдруге коло першої години. Задля зимна не могли ми вже заснути. Треба було вставати і пустити ся в дальшу дорогу при сьвітлї місяця.

Ідемо ледви пів години, коли чуємо брехане пса, показують ся нуждені хатки з дерева і за хвилю довідуємо ся, що прийшли до „Павільон де Бельве“. Кількадесять метрів від осади проспали ми ніч на скалах, не догадуючи ся, що ми вже майже дійшли до цїли нашої дороги.

Є тут справді якийсь дім, що уходить за готель, не вступаємо однак до него, але зближаємо ся до пастухів, що доглядають худобу.

Починає свитати, на всході рожевіють вершки гір.

— Можебисьте нам відпродали молока? — питаємо пастухів.

— Дуже радо, молоко, що правда, вечірне, але зовсім ще сьвіже.

Розкладаємо на борзї огонь, котрий бухає весело в гору.

Принесено молоко, варить ся при огни, а ми розкладаємо иншу поживу, щоби справити собі бенкет по перебутих трудах та непокоях. Випивши добру пайку горячого молока і покріпивши сили шинкою та хлїбом, ми удали ся до хати пастухів, переспавши ся порядно, вернули на другий день до Женеви зі спущеними носами з причини неудалої нашої прогульки, котрої ми підоймили ся задля ощадности без провідників.

Якийсь чужинець хотів відфотоґрафувати надїзджаючого цїсаря, але полїцияит заборонив ему. Тодї невідомий фотоґраф почав бити полїцияита так, що доперва другий полїцияит обох розборонив. Арештовано чужинця, але по ствердженю тожсамости особи випущено его на свободу.

— **Зелїзничі катастрофи.** Недавно лучила ся на шляху Заґнаньск-Сухеднів в Королївстві польскім зелїзнича катастрофа. Від товарного поїзду відірвало ся 20 возів і покотило ся на другий, з заду надїзджаючий поїзд. В 12 возах вибух огонь. Чотири кондуктори є ранені. — Про страшну катастрофу доносять з Сараєва. Під тягаром тягарового поїзду заломив ся міст, а поїзд впав в ріку. Згинуло при тім двох кондукторів.

— **Філїя „Сільского Господаря"** в Сяноцї, скликує на день 31 мая в пятницю, звичайні загальні збори. На порядку дневнім: 1) Отворене зборів і справоздане видїлу: Проф. ґімн. Р. Ковалїв, 2) Реферат економічний: п. М. Творидло, інспектор Головного Видїлу, 3) Реферат про сьвято „Свободи": Проф. Гавдяк Михайло, 4) Вибір нового видїлу, 5) Внесеня і інтерпеляциї, 6) 1. Закінчене: П. Михайла Воробля, господаря з Одрехової, 7) 2. Закінчене: ново-вибраного голови: „Плян роботи на будуче". Початок точно о 1 годинї. За видїл: Володимир Бучацкий, авскультант судовий. Роман Ковалїв, проф. ґімн.

— **Велити-армати.** Анґлїйска фабрика армат задумала виробляти нові армати, калїбру 46 цм. (в промірі дула) і 150 до 200 тон (1.500 до 2.000 метр. сотнарів) ваги. Головною цїхою тих нових армат має бути се, що стрільно їх буде рівнати ся вибуховій силї морскої міни. Вибух ґранату, наповненого вибуховою матерією ваги 80 кґр. спричинив би на кораблї такі шкоди, що корабель мусїв би затонути. Вага стрільна має виносити 1200 кґр.

— **В справі прогульки** київских технїків до Галичини. Комітет, що заняв ся уладженем прогульки з Києва до Галичини, відбув кілька засїдань і уложивши загальну проґраму порішив подїлити ся на секциї: львівску, замісцеву і фінансову, та приступив до подрібних приготовань в цїли принятя дорогих гостий. Секциї львівска і замісцева порішили примістити участників прогульки так у Львові, як і на провінциї в приватних домах і длятого просить усїх, хто хотїв би дати у себе нічліг гостям, зголоситись як найскорше до комітету. Прогульковцї звиджувати будуть міста і села в такім порядку: Львів, Перемишль, Дрогобич, Борислав, Урич, Сколе, Зелемянка, Бубнище, Болехів, Стрий, Рогатин, Станиславів, Ворохта, Чорногора, Буркут, Криворівня, Вижниця, Чернівцї, Городенка, Нижнїв, Кривче, Теребовля, Тернопіль. В кількох місцевостях завязались вже льокальні комітети для принятя гостий, плянують они фестини, концерти, сїчові здвиги і т. п. Просимо дуже — передовсім академічну молодїж в вичислених місцевостях порозумітись з нами і помогти нам в своїх округах. В прогульці возьме участь також кілька студенток і делєґати українського студентства з Петербурга. Комітет дякує сердечно тим Вп. Добродіям, що вже зголосили свою поміч, та просить всїх інтересуючих ся сею справою на пленарне засїдане в вівторок, 28-го мая 8. год. веч. в льокали „Академічної Громади" Оссолїньских 10. Всякі письма та присилки грошеві просимо адресувати до „прогулькового комітету", тов. „Основа" укр. слух. полїтехнїки, Львів, ул. Сьнядецких ч. 4., II. пов. — *І. Домбчевска, І. Пацлавский.*

— **Мадярска нетерпимість.** Підчас сегорічних мясниць був один словацкий сьвященик на гостинї в однім домі в Надобешинї. Разом з ним були також два місцеві учителї Матулеї і Андраві. Підчас забави учителї звелїли музицї грати мадярский гимн, який однако був в словацкім домі і серед словацкого товариства зовсїм не на місци. Тодї сей сьвященик звернув ся до музики, щоби заграла словацкий гимн і разом з музикою відсьпівав его до кінця. З сего зроблено ему закид протидержавности і суд в Нейтрі засудив его на 14 днїв арешту, а висший суд в Прешбурзі якому сей засуд видав ся за лагідний, підвисшив его на 6 місяцїв вязницї.

— **Стрілянина на болгарско-турецкій граници.** З Софії доносять, що недавно прийшло на болгарско-турецкій граници коло Курутепе до стрілянини межи Болгарами, а турецкими жовнїрами, яким помагали хлопи. Карабіновий огонь тревав довший час. Болгари не мали нїяких страт, зате по турецкій сторонї був один убитий, а двох ранених.

† **Померли:** Елєонора з Глїбовицких Білинкевичева, жена пароха в Рукомиши коло Бучача, дня 22 с. м. в 73-ім роцї житя; — о. Ксенофонт Дейницкий, сьвященик ювилат львівскої єпархії, надїлений крилошаньскими відзнаками, парох Соколя, каменецкого повіта, дня 25 цьвітня, в 80-ім роцї житя, а 54-ім сьвященьства; — о. Лев Днїстряньский, крилошанин і парох-ювилат в Озерянах коло Чорткова, в 77-ім роцї житя, а 52-ім сьвященьства; — Иван Стотанчик, радник львівского маґістрату, дня 21 с. м., в 60 ім роцї житя; — Яким Величко, функціонар маґістрату в Станиславові, дня 15 с. м., в 69-ім роцї житя.

Телеґрами.

Берлин 25 мая. Прибув сюди австрийский міністер справ заграничних ґр. Берхтольд. В его честь відбув ся у канцлєра Бетман-Гольвеґа обід, а нинї буде міністер на принятю з секретаря державного Кіндерлєн-Вехтера. Цїсар Вільгельм переслав ґр. Берхтольдови ордер чорного орла. Канцлєр Бетман-Гольвеґ віддав ґр. Берхтольдови візиту і забавив у него пів години.

Константинополь 25 мая. Вчера перед полуднем надіслала Порта до німецкої амбасади письмо з повідомленем, що постановила видалити до 14 днїв всїх Італїянцїв з Туреччини.

Рим 25 мая. Президент міністрів Джолїтті утворив центральний комітет для несеня помочи видаленим з Туреччини Італїянцям.

Константинополь 25 мая. Розійшла ся поголоска, що італїяньска фльота кружляє коло Хіос, Мітилєне і Лємнос. Часописи доносять, що залога Родос тому піддала ся, позаяк Італїянцї при помочи шпигунів заволодїли арсеналом.

Константинополь 25 мая. Командант Бенґазі доносить під датою 20 мая: 5 італїяньских батальонів, 2 гірскі армати і 2 мітральєзи відперто коло Бені етам з великими стратами. Турки мали 8 убитих і 20 ранених.

Цїна збіжа у Львові.

дня 24-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10 80
Жито	9·—	„	9·20
Овес	8·70	„	9·—
Ячмінь пашний	8·25	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9 10
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	7·75	„	8·25
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	300·—	„	320·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	106·—	„	134·—
Конюшина шведска	81·—	„	92·—
Тимотка	55·—	„	65·—

Надіслане.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня від 1/6 до 31/8: 8·29. 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годинї 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годинї 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годинї 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.